

Sygn. akt: V P 31/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Grzempa

Protokolant: Kamila Skorupska

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2016 r. w Słupsku

sprawy z powództwa I. K.

przeciwko Spółdzielni (...) w S.

o sprostowanie zaświadczenia o wynagrodzeniu

oddala powództwo

Sygn. akt V P 31/16

UZASADNIENIE

Powód I. K. wystąpił z pozwem przeciwko Spółdzielni (...) w S. o wydanie zaświadczenia o zarobkach i zatrudnieniu. Po sprecyzowaniu na rozprawie wniósł o sprostowanie zaświadczenia i uzupełnienie o zatrudnienie w latach 1973-1977. Wskazał, że powyższe jest mu potrzebne do podwyższenia emerytury.

Pozwana Spółdzielnia (...) w S. wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, iż zaświadczenie o zarobkach powód otrzymał. Natomiast pozwana nie jest w stanie uzupełnić zaświadczenia za lata 1973-1977, ponieważ dokumenty, na podstawie których można wystawić taki dokument zaginęły. Pozwana podniosła, że dokumenty te podlegały przechowywaniu tylko przez okres 12 lat liczonych od następnego roku po roku, którego dany dokument dotyczył.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. K. był zatrudniony w Spółdzielni (...). W maju 2002 r. wystąpił do byłego pracodawcy o wydanie zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach. Otrzymał zaświadczenie o zatrudnieniu od 12.12.1973 r. do 16.02.1979 r., przy czym wskazano wysokość wynagrodzenia za rok 1978 i 1979.

bezsporne oraz ***dowód:*** zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (k. 24)

W 2015 r. I. K. ponownie zwrócił się o wydanie zaświadczenia obejmującego lata 1973-1979. Pracodawca odpowiedział, iż nie posiada aktualnie dokumentacji z okresu 1974-1977 wskazując, że czas przechowywania upłynął pod koniec lat osiemdziesiątych i z początkiem lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia.

bezsporne oraz ***dowód:*** pismo z dnia 03.09.2015 r. (k. 7)

I. K. od 2000 r. przebywa na emeryturze.

bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo powoda I. K. podlegało oddaleniu.

Powód we wniesionym przeciwko spółdzielni pozwie domagał się sprostowania zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wskazując, że jest niekompletne, ponieważ nie zawiera zarobków osiągniętych przez powoda w latach 1974-1977.

Wskazać należy, iż w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie art. 189 kpc, w myśl którego powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Ugruntowany jest w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, iż roszczenie o sprostowanie zaświadczenia o zarobkach wydanego przez pracodawcę na podstawie art. 125 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest żądaniem ustalenia wysokości wypłaconego wynagrodzenia. Podnieść należy, że interes prawny może istnieć do czasu wystąpienia o przyznanie świadczenia z ubezpieczenia społecznego. W postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych można wykazywać bowiem wysokość uzyskiwanych zarobków wszelkimi środkami dowodowymi, nie tylko zaświadczeniem od pracodawcy (por. wyroki SN z dnia 06.09.1995 r., II URN 23/95, OSNAPiUS 1996 nr 5, poz. 77 i z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAPiUS 1996 nr 16, poz. 239). Postępowanie przeciwko pracodawcy o sprostowanie druku Rp-7, czyli ustalenie wysokości wypłaconego wynagrodzenia za pracę zmierzałoby do uzyskania dowodu dla potrzeb postępowania przed sądem ubezpieczeń społecznych, a to wyklucza istnienie interesu prawnego w ustaleniu. Postępowanie sądowe o ustalenie nie może być środkiem do uzyskiwania dowodów, które miałyby być wykorzystane w postępowaniu rentowo-administracyjnym. Takie ustalenie nie wiązałoby organów rentowych (por. uchwała SN z dnia 03.11.1994 r., I PZP 45/94, OSNAPiUS 1995 nr 6, poz. 74, wyrok SN z dnia 18.10.2005 r., II PK 80/05, OSNP 2006 nr 17-18, poz. 270 i z dnia 19.04.2007 r., I UK 321/06, OSNP 2008/11-12/171).

To oznacza, że interes prawny w ustaleniu wysokości wynagrodzenia nie istnieje, jeżeli toczy się już postępowanie o przyznanie świadczenia z ubezpieczenia społecznego, w którym pracownik (ubezpieczony) może zrealizować swój interes prawny przez wykazanie wszelkimi środkami dowodowymi wysokości uzyskiwanych zarobków, uwzględnianych przy ustaleniu podstawy świadczenia ubezpieczeniowego.

Bezspornie powód od 2000 r. pobiera świadczenie emerytalne. Ustalenie więc wysokości osiąganego przez powoda w latach 1973-1977 wynagrodzenia w celu przeliczenia przysługującego mu świadczenia emerytalnego winno zostać dokonane w postępowaniu przed organem rentowym. Od niekorzystnej decyzji organu rentowego powód będzie mógł się odwołać do Sądu Okręgowego.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 189 kpc, oddalił powództwo o czym orzeczono w sentencji wyroku.

Sędzia Sądu Rejonowego

Agnieszka Grzempa